

altsaa ikke nogenfømhelst reel Indvending at gjøre, tværtimod kan jeg kun meget anbefale, at denne Udvidelse gives; men jeg vil tillade mig her at henlede Opmærksomheden paa en Ubetydelighed med Hensyn til Lovens Form, hvorved den adskiller sig fra Loven af 28de Mai 1880, det er nemlig den, at der undertagelsesvis i § 4 er indført de administrative Benævnelser for Underofficers-Personalet, hvorimod selve Loven af 1880, som den refererer sig til, har den almindelige Benævnelse: Underofficerer af første, anden og tredje Grad. Meningen er naturligvis den samme; men formelt turde det være rigtigt at bringe Lovene i Overensstemmelse med hinanden. For Værftet er det opløst, at der er Fordringer paa de forskellige Værksteder, som gjøre det ønskeligt at faae en Forøgelse af 1 Mejer, 6 Kvartermænd og 2 Formænd. Med Hensyn til Vægekorpset kan jeg ikke Andet end finde den Forandring rigtig, som er foretaget ved Loven af 1880, nemlig at Sømiliterlægekorpset bliver adskilt fra det landmilitære; thi medens utvivlsomt Tjenesten paa Hospitalerne er ens, anser jeg Tjenesten ved Flaadens aktive Afdelinger og Hærens aktive Afdelinger for saa forskellige, at jeg ikke anser det for heldigt ifølge at anvende Vægerne til den ene og den anden Slags Tjeneste. Jeg anser det for at være et Fremstridt, som stete i Loven 1880, at denne Sondring blev gjort, og jeg erkjender, at Konsekvensen af denne Sondring er en Udvidelse af Vægekorpset. Det er opløst for mig, at der har været enkelte Tilfælde, hvor man endog i Fredstid ikke har kunnet faae examinerede Væger til at gaa ud med Flaadens Skibe, og jeg tror, at det er fuldt begrundet at sige, at det vil være vanskeligt at skaffe den fornødne Tilgang til Flaadens Vægekorpset, naar man ikke stiller Vægerne paa en saadan Maade enten ved en Forøgelse i Lønningen eller ved Forøgelse i Antal, at det Supplement til deres Lønning, som er forudsat, nemlig den private Praxis, ogsaa nogenlunde kan komme tilstede. Med det indskrænkede Antal Væger, som der nu er, er Marinens Vægekorpset saa uheldigt stillet, at det ikke kan undre, at det er vanskeligt at skaffe det nogen Tilgang. Hvad Intendanturkorpset angaar, forstaa jeg, at det, der egentlig har været Hensigten, har været at kunne befri de militære Befalingsmænd for en hel Del Regnskabsvæsen, som de hidtil have havt, saaledes at de ubelukkende kunne have deres Opmærksomhed rettet paa den egentlige Militærtjeneste. Det er den samme Forandring, som man ogsaa gjør gjældende for Hærens Bedkommende, og som jeg rigtignok synes er en Nødvendighed, hvis

man skal kunne forlange, at Befalingsmændene skulle udføre deres Tjeneste forsvareligt, og at tillige det hele Forpleinings- og Regnskabsvæsen skal kunne gaa paa en heldig Maade. Særlig tror jeg, at dette gjælder for Flaadens Bedkommende, og at det der maa betragtes som fuldstændig nødvendigt at faae en fastere Ordning og Udvidelse af Intendanturkorpset, for at vi ikke i det første Gtviperingsøieblik skulle staa med et Forpleiningspersonale og Intendanturpersonale, som ikke ere tilstrækkelig øvet. Jeg skal derfor ikke sige Andet, end at jeg tror, at Gjennemførelsen af dette Lovforslag vil være et væsentligt Fremstridt for Flaadens Bedkommende, og at det er en fuldt berettiget Forandring, der stilles af den høit ærede Minister, at Flaaden kan være i Stand til at møde med fuldt tilstrækkeligt og fuldt uddannet Personal, naar det gjælder. Jeg beklager kun, at der vil gaa nogen Tid hen, inden det vil være muligt at faae Alt det gennemført, der tilsiges ved Loven. I § 8 af Lovforslaget er der jo givet Bemyndigelse til at kunne forøge Antallet af Eleverne i Underofficersklassen for paa den Maade at kunne skaffe de nødvendige Underofficerer til Stede, og saa vidt jeg veed, staa der i Loven af 28de Mai 1880 en tilsvarende Bestemmelse for Søofficersskolen om, at ogsaa Elevernes Antal der kan forøges fra 24 til 30. — I Henhold til, hvad jeg har sagt, skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Thinget og om muligt ogsaa til det kommende Udvalg.

Tauber: Her har vi da omsider faaet et Forslag om Tillæg til Loven om Søværnets Ordning, og der henligger jo i Landstinget et andet Forslag, som gaar i en tilsvarende Retning, idet det ogsaa er et Tillæg til Lov om Søværnets Ordning, skjøndt det ikke kalder sig saaledes. Det Lovforslag, der foreligger her for os, gaar jo ud paa en Forøgelse af Søværnets Personal, det Forslag, som ligger i Landstinget, og som endnu ikke er kommet til os, forlanger adskillige Millioner til en hurtigere Fremme af Skibshygningen, altsaa til en Udvidelse af Flaadens Materiel. Det er ikke mere, end man kunde vente, at der vilde komme Forslag om en Tillægslov til Loven om Søværnets Ordning. Loven, der i 1880 blev vedtaget, gav jo rigtignok Ministeriet særdeles rigeligt — det var en betydelig Forøgelse i Sammenligning med det hidtil Gjældende — men den gav jo dog ikke Ministeriet fuldstændig, hvad det ønskede; det er derfor ganske naturligt, at Ministeriet griber den første Leilighed til at komme og